

CHÚA NHẬT 2 THƯỜNG NIÊN B CHÚA GỌI CON NGƯỜI HỢP TÁC

+++

A. DẪN NHẬP.

Các bài đọc hôm nay đều nói đến ơn gọi. Chúa kêu gọi mọi người và từng người một : Chúa đã gọi Samuel làm tiên tri, Chúa đã gọi các Tông đồ đi theo Chúa để rao giảng Tin mừng, và qua lời khuyên nhủ của thánh Phaolô tông đồ, Chúa kêu gọi mọi tín hữu hãy tránh xa thói dâm ô, hãy giữ thân xác cho trong sạch để xứng đáng là đền thờ của Chúa Thánh Thần.

Chúng ta phải đáp trả lại tiếng Chúa gọi như Samuel đã mau mắn thưa lại với Chúa: *"Lạy Chúa, xin hãy phán vì tôi tớ Chúa đang lắng nghe"*, và tìm gặp Chúa : *"Hãy đến mà xem"* để theo Chúa : *"Hãy theo Ta"*. Sau khi đã theo Chúa, chúng ta còn có bổn phận phải giới thiệu Chúa cho những người khác như ông Anrê đã làm.

B. TÌM HIỂU LỜI CHÚA.

+ **Bài đọc 1** : 1Sm 3,3b-10.19.

Theo tác giả sách này, Samuel được Thiên Chúa gọi làm tiên tri ngay từ nhỏ và thuộc loại tiên tri đầu tiên. Lúc ấy Samuel là cậu bé giúp lễ, hầu việc Chúa tại đền thờ Silô bên cạnh thầy cả Hêli già nua, và chính cậu sẽ thay thế vai trò của Hêli.

Bài đọc 1 cho biết : một đêm cậu Samuel đang ngủ bên cạnh hòm Giao ước thì Thiên Chúa đã gọi cậu 3 lần. Lần nào cậu cũng tưởng thầy Hêli gọi và đã đến trình diện. Nhưng sau cùng, thầy Hêli cho biết đó là tiếng Chúa gọi và Samuel đã mau mắn thưa lại với Chúa như thầy Hêli đã dạy : *"Lạy Chúa, xin hãy phán vì tôi tớ Chúa đang lắng nghe"*. Thế là Chúa gọi Samuel làm thủ lãnh dân Do thái thay thế cho thầy cả Hêli.

+ **Bài đọc 2** : 1 Cr 6,13-15, 17-20.

Côrintô là một đô thị hỗn tạp. Nằm trên trục lộ giao thông, nó là nơi tập nập để trao đổi hàng hoá, tư tưởng và cả thân xác nữa... Cuộc sống phóng túng, sắc dục được coi như là tự do và tự nhiên. Vì thế, thánh Phaolô cảnh giác những độc giả của Ngài. Ngài dạy họ rằng đối với những Kitô hữu đã trở nên thân thể của Chúa Kitô do phép rửa tội, họ không được làm ô uế thân thể họ vì họ đã được trở nên đền thờ của Chúa Thánh Thần.

Những lời căn dặn của thánh Phaolô vẫn không mất tính cách thời sự của nó:

- Thân xác con người là đền thờ của Chúa Thánh Thần.
- Thân xác đã được cứu chuộc bằng máu của Đức Kitô.
- Vì thế, chúng ta không được dùng thân xác để phạm tội dâm ô, nhưng phải dùng nó để tôn vinh Thiên Chúa.

+ **Bài Tin mừng** : Ga 1,35-42.

Khi Gioan Tẩy giả đang đứng ở bờ sông Giordan giảng đạo và làm phép rửa, trông thấy Đức Giêsu đi qua, ông đã chỉ tay vào Chúa Giêsu giới thiệu cho hai môn đệ của ông là Anrê và Gioan : *"Đây là con chiên Thiên Chúa"*, kiểu nói đó có nghĩa Đức

Giêsu là Đấng Messia. Nghe nói thế, Anrê và Gioan đã đi theo Đức Giêsu, đến xem chỗ ở của Ngài và ở lại đàm đạo với Ngài một ngày. Thế là từ môn đệ của Gioan, hai ông đã trở nên môn đệ của Chúa Giêsu.

Sau đó, Anrê lại giới thiệu Đức Giêsu cho em mình là Simon. Chúa cũng đã nhận Simon làm môn đệ và còn đổi tên ông là Kêpha, nghĩa là đá, cho ta đoán được trước vai trò tương lai của ông.

C. THỰC HÀNH LỜI CHÚA.

Lời gọi và đáp trả

I. LẮNG NGHE TIẾNG CHÚA GỌI.

1. Phải biết lắng nghe.

Thiên Chúa luôn kêu gọi chúng ta mọi nơi mọi lúc, vì thế tâm trí chúng ta cần phải tập trung mới nghe được tiếng nói của Chúa. Ngài nói với chúng ta trong sự thinh lặng, trong sự kín đáo, trong tâm hồn tĩnh lặng không để cho ngoại cảnh làm xáo trộn tâm hồn.

Chúa đã gọi Samuel trong đêm thanh vắng và Samuel đã nghe ra được tiếng Chúa, nên đã mau mắn thưa : "*Lạy Chúa, xin hãy phán vì tôi tớ Chúa đang lắng nghe*". Nếu ta đang bận rộn về những nỗi lo vật chất, si mê những của phù du, đầy những dục vọng, thì ta sẽ không nghe được tiếng Chúa gọi. Tiếng nói của chúng lớn quá làm át cả tiếng Chúa vì Chúa nói nhỏ nhẹ, âm thầm, phải có đôi tai thánh của tâm hồn mới có thể nghe thấy.

Truyện : Dòng suối vọng từ xa.

Một nhà thám hiểm nọ, lạc mất giữa sa mạc, đi từ đụn cát này sang cồn cát nọ, nhìn hết hướng này sang hướng kia, nơi đâu cũng chỉ thấy toàn là cát với cát. Lê gót trong tuyết vọng, tình cờ, chân ông vấp phải một cây khô, ông vấp ngã và nằm vùi trên gốc cây, ông không còn đủ sức để đứng lên, ông không còn đủ sức để chiến đấu và ông cũng không còn chút hy vọng sống sót nào.

Trong tư thế bất động ấy, nhà thám hiểm bỗng ý thức được sự thinh lặng của sa mạc : bốn bề chỉ có thinh lặng. Thành linh, ông ngẩng đầu lên, trong sự thinh lặng tuyệt đối của sa mạc, ông bỗng nghe được như có tiếng thì ào yếu ớt vọng lại bên tai. Dồn tất cả sự chú ý, nhà thám hiểm mới nhận thức : đó là tiếng róc rách chảy của một dòng suối từ xa vọng lại. Như sống lại từ cõi chết, ông định hướng nơi xuất phát của tiếng suối, rồi dùng nguồn năng lực còn sót lại, ông cố gắng lê lết cho đến khi tìm được dòng suối (Cử hành phụng vụ Chúa nhật, tr 109).

Cuộc sống có quá nhiều bận rộn và ồn ào, khiến chúng ta không nghe được tiếng nói và nhận ra sự hiện diện của Chúa. Có thinh lặng từ cõi lòng chúng ta mới nghe được tiếng mời gọi thì thầm của Chúa trong từng giây phút của cuộc sống.

2. Phải tìm gặp gỡ Chúa.

Chúng ta tin rằng Chúa ở khắp nơi mà chẳng ở nơi nào cả, nhưng nếu chúng ta tìm thì sẽ gặp được Ngài. Thực ra, Ngài đang ở giữa chúng ta, cùng đi với chúng ta, nhưng chỉ có người thiện chí mới nhận ra sự hiện diện của Ngài.

Hãy tìm gặp gỡ Chúa như ba Tông đồ Anrê, Gioan và Phêrô. Rõ ràng đây là cuộc gặp gỡ tuyệt vời bởi vì rất nhiều năm sau, khi Gioan viết Tin mừng, ông vẫn còn nhớ chính xác thời giờ lúc đó : "*Lúc đó vào khoảng giờ thứ mười*" (nghĩa là khoảng 4 giờ chiều). Ngày nay chúng ta không thể gặp Ngài một cách cụ thể như ba Tông đồ xưa, nhưng chúng ta có thể tìm gặp Ngài trong các biến cố xảy ra từng ngày : lời khuyên của một người bạn, của một người khôn ngoan, của một đoạn Thánh kinh, một sự thử thách, một sự thất bại, một tư tưởng đột xuất nào đó, đều là những dấu chỉ của Thiên Chúa, lời kêu gọi của Chúa Kitô.

Truyện : Thánh Phanxicô Borgia.

Phanxicô Borgia (1510-1572) được cất cử tháp tùng thi hài của hoàng hậu Isabelle, một mỹ nhân sắc nước hương trời, đến chỗ an táng của hoàng tộc. Trước khi hạ huyệt, quan tài được mở ra để được xác nhận. Cảnh tượng đã làm đảo lộn cuộc đời chàng. Phanxicô từ biệt triều đình, vào dòng Tên, trở nên vị thánh. Tổng quyền thứ ba của dòng. Ngài nói : "*Từ nay mọi danh vọng và lạc thú trần gian chẳng dính dáng gì đến Phanxicô nữa!*" Phanxicô Borgia đã nghe một tiếng gọi từ bên trong.

Ngày hôm nay, trên khắp mọi nẻo đường trần gian, chúng ta vẫn có thể giáp mặt với Đức Giêsu khi Ngài đi ngang qua giữa chúng ta, như xưa Ngài đã "*đi ngang qua*" giữa các môn đệ bên bờ sông Giordan.

Đức Giêsu không bao giờ ép uống, không bao giờ giảng bầy rình bắt ai. Ngài chẳng hề làm áp lực, cũng không tìm cách mê hoặc dụ dỗ người nào. Người ta vẫn có thể đi sát bên Ngài mà không hay biết, vẫn có thể thấy Ngài mà không buồn nhìn theo. Có khi chúng ta phải cần đến cái nhìn hay lời khuyên của một ai khác, của ai đó thì thầm bên tai "*Đây là chiêm Thiên Chúa*". Tuy nhiên chỉ có người nào biết tìm kiếm và khát khao chân lý và tình yêu thật mới có thể nắm bắt, mới có thể lay động và lắng nghe (Fiches dominicales B, tr 66).

II. ĐÁP TRẢ TIẾNG CHÚA GỌI.

Trong đêm tối, Chúa đã gọi Samuel và muốn ông làm tiên tri và thay thế vai trò của thầy cả Hêli, Samuel đã mau mắn đáp trả lời mời gọi ấy : "*Lạy Chúa, xin hãy phán vì tôi tớ Chúa đang lắng nghe*". Đáp lại tiếng gọi của Chúa đòi phải có sự can đảm và liều mạng vì nhiều lúc Chúa trao cho ta sứ mạng đòi hỏi nhiều hy sinh, đau khổ, gian nan thử thách, có khi phải hy sinh cả mạng sống nữa. Sự đáp trả lại tiếng gọi của Chúa nơi Abraham đã nói lên đức tin của ông và nói lên ông đã tỏ ra can đảm thế nào trước tiếng gọi của Chúa.

Truyện : Thomas Merton.

Thomas Merton mồ côi cha mẹ lúc 16 tuổi, năm 20 tuổi ông trở thành đảng viên cộng sản, ông hoàn toàn không tin gì về những sự siêu nhiên và sống một nếp sống chạy theo vật chất, nhục lạc. Một đêm kia, khi đang ở trong một khách sạn, tự dưng ông nhìn lại đời mình, thấy nó quá trống rỗng và cũng quá nhầy nhụa, đến nỗi ông chê chán chính mình. Lúc đó chẳng biết làm gì khác, Thomas Merton quì gối xuống và cầu nguyện : "*Lạy Chúa, từ trước tới nay tôi chẳng hề tin Chúa và ngay bây giờ tôi cũng chẳng biết có Chúa hay không. Nhưng nếu thật có Chúa thì xin Ngài hãy kéo tôi ra khỏi vũng bùn nhầy nhụa của đời tôi hiện tại*". Đêm hôm đó lần đầu tiên Thomas Merton cầu nguyện. Ông đã gặp được Chúa và từ đó mãi mãi gắn bó với Chúa. Sau đó, ông đi tu dòng Trappe. Mọi sự bắt đầu từ một đêm gặp Chúa.

Phải có thiện chí đi tìm Chúa trong cuộc sống. Mặc dầu Thiên Chúa là Đấng quyền phép vô cùng, muốn làm gì cũng được, nhưng Ngài không thích làm một mình, mà muốn kêu mời con người chúng ta cùng làm với Ngài.

Thánh Augustinô đã viết :*"Khi tạo dựng con, Chúa không cần hỏi ý con. Khi muốn thánh hóa con, Chúa cần sự hợp tác của con"*. Cứ nỗ lực tìm Chúa thì sẽ gặp được Ngài vì Chúa đã nói :*"Hãy xin thì sẽ được, hãy tìm thì sẽ thấy"*. Vậy nếu ta đi tìm Chúa mà Chúa lại không muốn cho chúng ta gặp được Ngài sao? Điều đó hoàn toàn mâu thuẫn. Và khi đã gặp được Ngài ta phải tin theo.

Truyện : Phim Ben Hur.

Nhiều người đã được xem cuốn phim Ben Hur, một cuốn phim hoành tráng. Nội dung câu chuyện rút trong tiểu thuyết nhan đề Ben Hur của đại tướng Lew Wallace.

Cuốn sách thành hình có lẽ do một sự ngẫu nhiên. Hai sĩ quan cao cấp, là bạn thân với nhau gặp nhau trên một chuyến xe lửa. Đồng thanh tương ứng đồng khí tương cầu, hai ông cùng giống nhau trong quan niệm vô thần. Đó là đại tướng Lew Wallace và đại tá Robert Ingersoll. Nhất là đại tá Robert Ingersoll người vô thần nổi tiếng ở Mỹ quốc.

Trong câu chuyện hai ông đề cập đến vấn đề tôn giáo, vấn đề vai trò Chúa Giêsu trong tôn giáo. Một người nói :*"Tôi rất bất bình khi người ta dị đoan mê tín mà đem thần thánh hóa con người Giêsu lịch sử, và coi như là con của Thượng đế"*.

Rốt cuộc, vị đại tướng đề nghị : *"Tôi thấy nên có một người nào đứng ra viết một bộ tiểu thuyết về con người Giêsu bằng xương bằng thịt thực sự"*. – Thưa đại tướng, tôi rất tán thành ý kiến ấy và đại tướng nên đảm nhận việc này.

Đại tướng ưng nhận và bắt đầu tìm tài liệu nghiên cứu. Ông bỏ ra khá nhiều thì giờ và công phu để nghiên cứu kỹ lưỡng về đời sống Chúa Giêsu. Ông cố gắng chứng minh Chúa Giêsu chỉ là người chứ không phải thần thánh hay con Thượng Đế gì hết.

Sau cùng, bộ tiểu thuyết được tung ra cho dân chúng, sách bán chạy như tôm tươi, vào sổ cuốn sách bán chạy nhất. Người ta đã đem câu chuyện đóng thành phim và cuốn phim thu hút nhiều khán giả nhất.

Nhưng một điều đặc biệt đáng chú ý là trong khi lao công khổ cực để khám phá sự thật thì đại tướng Wallace đã tìm thấy chân lý. Chân lý đảo lộn quan niệm cả cuộc đời của vị đại tướng đó là: *"Chúa Giêsu không phải chỉ là người không mà Ngài còn là Con Thiên Chúa nữa"*.

Đại tướng Wallace đã trở thành môn đệ của Chúa vậy.

Wallace đã thành tâm tìm hiểu Chúa nên đã tìm thấy sự thật. Đây cũng là thiện chí tối thiểu Chúa đòi để gặp được Chúa vậy (Trần Văn Khả, Phúc âm Chúa nhật năm B, tr 139).

III. GIỚI THIỆU CHÚA CHO NGƯỜI KHÁC.

Chúng ta đã được hân hạnh biết Chúa và tin theo Chúa. Đây là một hồng ân Chúa ban nhưng không cho chúng ta. Nếu Chúa Giêsu đã dạy :*"Các con đã lãnh nhận nhưng không thì hãy cho đi nhưng không"* thì chúng ta cũng phải chia sẻ hồng ân ấy cho người khác để họ tin theo Chúa mà được hưởng nhờ ơn cứu độ.

Hôm nay Anrê giới thiệu Phêrô em mình cho Chúa Giêsu :*"Chúng tôi đã gặp Đức Messia"*(Ga 1,41). Rồi dẫn em mình đến gặp Chúa Giêsu. Anrê là người luôn đứng ra giới thiệu người khác cho Chúa Giêsu. Trong Tin mừng, ba lần nhắc đến Anrê, là ba

lần ông dẫn người khác đến với Chúa Giêsu : ở đây ông dẫn Phêrô đến với Chúa, thứ đến ông dẫn em bé có 5 chiếc bánh và 2 con cá nhỏ, cuối cùng ông đưa những người Hy Lạp thắc mắc đến với Chúa. Anrê rất vui đưa được người khác đến với Chúa. Ông nổi bật như là một người chỉ có mong muốn là chia sẻ vinh quang, ông là người có tâm tình truyền giáo. Sau khi chính mình đã được ở gần Chúa, ông dành trọn đời mình để dẫn đưa người khác bước vào tình yêu thương đó.

Khi Anrê đưa Phêrô đến với Chúa Giêsu, Ngài nhìn ông, đó là một cái nhìn tập trung chăm chú, chẳng những thấy mặt bên ngoài mà còn đọc được cả tâm trí bên trong nữa. Khi nhìn Simon, tên của ông lúc bấy giờ, Ngài bảo : *"Người là Simon, người sẽ được gọi là Kê-pha "(nghĩa là đá)*. Khi một người có mối liên hệ mới đối với Chúa, cuộc đời người ấy như được bắt đầu lại, trở thành một người mới, nên cần một tên mới...

Nếu Anrê không giới thiệu Phêrô với Chúa Giêsu thì có lẽ chẳng bao giờ có tông đồ Phêrô đá tảng của Hội thánh. Nếu Anrê không giới thiệu cậu bé có "năm chiếc bánh và hai con cá", thì có lẽ chẳng có phép lạ đầy ngoạn mục hứng khởi trong sách Tin mừng

Bài Tin mừng hôm nay mời gọi chúng ta xem xét kỹ lưỡng lý do tại sao chúng ta còn miễn cưỡng không muốn chia sẻ đức tin của mình với kẻ khác ? Nếu chúng ta tin Phúc âm là Tin mừng và nếu chúng ta tin Đức Giêsu là kho báu to lớn nhất mà con người có thể chiếm hữu, thì tại sao chúng ta lại miễn cưỡng không muốn chia sẻ đức tin của mình với con cái chúng ta, với bạn bè chúng ta và với những kẻ mà chúng ta biết đang tìm kiếm một niềm tin ?

Chúng ta có nhiều cách giới thiệu Chúa cho người khác, tùy theo sáng kiến mà Chúa soi sáng cho mỗi người. Nhưng giới thiệu Chúa Giêsu cho người khác tốt nhất, cụ thể nhất, hữu hiệu nhất là bằng chính đời sống gương mẫu, đời sống tốt đẹp của chúng ta. Thực tế đã chứng minh : nhiều người trở lại tin Chúa vì thấy đời sống gương mẫu, bác ái của các tín hữu. Chính nếp sống đạo đức, thánh thiện, ngay thẳng, chân thành của chúng ta là một tấm gương trước mặt mọi người. Một đời sống tốt đẹp có sức lôi cuốn hơn nhiều bài giảng hùng hồn.

Người ta thường nói : *"Trăm nghe không bằng một thấy"*, chính cái hình ảnh tốt đẹp in sâu vào tâm hồn người ta, khiến họ phải suy nghĩ và có một sức lôi kéo mãnh liệt khiến họ không thể chống lại được. Vì thế, người ta cũng thường nói :

*Lời nói như gió lung lay,
Gương bày như tay lôi kéo.*

Truyện : Gương sáng của một Linh mục.

Chuyện kể rằng : một hôm, trên đường trở về nhà xứ, một linh mục kia vừa đi vừa chăm trí đọc kinh. Có hai thanh niên cùng về chung đường. Khi đã đi cách linh mục kia một đoạn khá xa, họ gặp một người hành khất ngồi bên lề đường giơ tay xin họ. Một anh cho ông ấy mấy đồng lẻ trong khi anh kia nảy ra một ý tưởng, anh nói với bạn :

- Ông cha hồi nãy thế nào cũng đi qua đây. Tôi cá với anh là ông ta chẳng bố thí cho người ăn mày này đâu, chúng ta thử rình xem.

Cả hai trốn vào bụi cây gần đó. Ít phút sau, vị linh mục kia đi tới. Ngài đứng lại nhìn người ăn mày, đưa tay lục hết túi trên túi dưới, rồi nói với người ăn mày :

- Ông bạn đáng thương ơi, rất tiếc tôi chẳng có đồng nào giúp ông.

Hai thanh niên nghe thấy thế thì khúc khích cười nói :

- Anh thấy chưa, tôi nói có sai đâu.

Lúc ấy người ăn mày lại tiếp tục nài xin. Vị linh mục nhìn người ăn mày rồi bảo ông ta :

- Ông đợi tôi một chút.

Ngài nhìn trước nhìn sau, rồi chui vào bụi cây gần đó, loay hoay một hồi rồi bước ra, tay cầm một chiếc quần dài đã cuộn gọn lại. Ngài đưa cho người ăn mày và ân cần nói :

- Đây, ông bạn cầm đỡ chiếc quần này, tuy nó hơi cũ lại đang mặc dở dang, nhưng có lẽ nó cũng giúp phần nào cho ông bạn. Nhớ đừng kể cho ai nghe đấy. Thôi tôi đi nhé.

Hôm sau, có hai người khách lạ đến bấm chuông nhà xứ rất sớm và xin xưng tội. Vị Linh mục nhận ngồi toà giải tội ngay. Và tất cả đầu đuôi câu chuyện đã được hai thanh niên thuật lại, lòng hối hận, dạ chân thành ăn năn. Vị Linh mục ngẩn ngơ thốt lên :

- Ôi Thiên Chúa nhân lành, chỉ với một chiếc quần cũ thôi mà Ngài đã đem về cho con những hai linh hồn. Tạ ơn Chúa.

Để kết thúc, chúng ta hãy cầu nguyện cùng Chúa:

"Lạy Chúa, xin dạy cho mỗi người trong chúng con biết rằng ngay ở đây, trên trái đất này, Chúa chỉ biết nhờ bàn tay chúng con để giúp đỡ những người thiếu thốn ; Chúa chỉ biết dùng trái tim chúng con để ôm ấp những kẻ cô đơn ; Chúa chỉ nhờ giọng nói của chúng con để chia sẻ sứ điệp loan báo cuộc sống, nỗi khổ đau và cái chết Chúa đã chịu vì chúng con".

"Lạy Chúa, xin dạy chúng con biết rằng ở nơi đây, trên trái đất này, chúng con là đôi tay của Chúa, chúng con là tiếng nói của Chúa, và chúng con là trái tim của Chúa" (M. Link).

Lm Giuse Đình lập Liễn

Giáo xứ Kim phát

Đà Lạt